МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю

(м. Харків, 8 квітня 2021 року)

ХНМУ
Харків
2021

Keeping in mind that the patients and medical professionals may interpret or perceive medical terminology differently, may determine so, everyday language and medical terminology/combining forms are applied for explaining the obscure meaning of medical terminology of Latin and Greek origin. Authentic online, video, audio resources develop ESP communication skills. Global background to English-medium education made the medical university professors become competitive and master the language of international education, getting the world's standards, capabilities of curriculum to improve the level of teaching via ESP approach.

Conclusions. The expanded role of English and increased standards impact highly the education in medical universities which can fully participate at the international level. Teaching staff of the medical university should be competent in the level of English language proficiency for English-medium teaching their disciplines, using the appropriate teachers' pedagogical strategies. Target situation, needs analysis, genre selection are considered in designing the curriculum in the chosen field, and profile of the medical university education. Such an approach integrates multicultural dimensions in internationalized medical education to improve its quality and train graduates to be on a level in their medical practice in a globalized space.

References

1. Wu A., Leask B., Choi E., Unangst L., de Wit H. Internationalization of Medical Education – a Scoping Review of the Current Status in the United States. // Medical science educator. – 2020. – Vol. 1–13. Advance online publication. https://doi.org/10.1007/s40670-020-01034-8 accessed 29/03/2021

2. The internationalisation of Ukrainian universities: the English language dimension British Council, Ukraine English for Universities Project / Rod Bolitho and Richard West. – К.: «Видавництво «Сталь», 2017. — 134 с.

3. English for Specific Purposes (ESP) National Curriculum for Universities. // Ministry of Education and Science of Ukraine. – British Council Ukraine. – Kyiv, Ukraine: Lenvit, 2005.

4. Hutchinson T., Waters, A.. English for specific purposes: A learner-centred approach. Cambridge: Cambridge University Press, 1987. http://dx.doi.org/10.1017/cbo9780511733031 accessed 29/03/2021

ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЕПІДЕМІОЛОГІЯ ТА ПРИНЦИПИ ДОКАЗОВОЇ МЕДИЦИНИ» НА ДОДИПЛОМНОМУ РІВНІ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Петрусевич Т.В., Зубленко О.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, Україна

Вступ. Сьогодні відбувається трансформація системи медичної допомоги та змінюються вимоги до підготовки майбутнього лікаря. Причинами змін, які відбуваються сьогодні, є впровадження сучасних технології та відкриття нових збудників. У 2020 р. саме поява нового збудника (коронавірусу SARS-CoV2) та пов'язані з ним наслідки стали справжнім челенджем для медицини всього світу. Особливості сучасного життя, такі як відкриття кордонів між країнами (міжнародний туризм); вживання екзотичної їжі; «персоналізоване» ставлення до імунопрофілактики (як «за» так і «проти»); різні рівні доступу до медичної допомоги в країнах світу, сприяють поширенню інфекційних хвороб у людській популяції. З поширенням коронавірусу зросла обізнаність пересічних громадян у суто епідеміологічних термінах, а саме в таких поняттях, як «інкубаційний період», «джерело захворювання», «механізм передачі», «суперрозповсюджувачі», «засоби індивідуального захисту», «антиген-антитіло», «вакцина», «колективний імунітет», «соціальна дистанція», «пандемія», «карантин» тощо. Словник англійської мови Collins Dictionary обрав словом 2020 року "локдаун" (lockdown) [1]. Усе назване свідчить про поширення поверхневих знань з епідеміології в суспільстві. Зрозуміло, що така «обізнаність» населення з епідеміології може сприяти зниженню розповсюдження деяких захворювань в людській популяції. Але суттєве покращення епідемічної ситуації з різноманітних (інфекційних та неінфекційних хвороб) можливе лише при володінні якісними знаннями з епідеміології саме лікарів різних спеціальностей.

Основна частина. В Україні з 2020/2021 навчального року для вивчення епідеміології у вищих медичних закладах збільшено кількість годин з 45 годин до 90 годин, з яких 45% аудиторні години та 55% години для самостійного опрацювання матеріалу. З 2020/2021 навчального року дисципліна називається не «Епідеміологія», як раніше, а «Епідеміологія та принципи доказової медицини» [2]. Дисципліна «Епідеміологія та принципи доказової медицини» складається із

трьох змістових модулів: модуль 1 Загальна епідеміологія (10 годин), модуль 2 Спеціальна епідеміологія (10 годин), модуль 3 Принципи доказової медицини (8 годин).

Змістовий модуль 1 містить інформацію з основних питань щодо: причинності в епідеміології, принципів профілактики та протидії інфекційним захворюванням, узагальнення та опису епідеміологічних даних та теоретичних основ імунопрофілактики.

При вивченні змістового модуля 2 студенти-медики набувають знання з профілактики та протиепідемічних заходів в осередках різних груп інфекційних захворювань (дихальних, кишкових, інфекцій зовнішніх покровів та кров'яних інфекцій), а також з інфекційного контролю в медичних закладах. Госпітальна епідеміологія набуває розвитку, оскільки інфекції, що передаються під час надання медичної допомоги (ІПНМД) є одним з головних чинників, які підвищують вартість та погіршують результати лікування. Інфекційна безпека надання медичної допомоги є одним з головних критеріїв якості. Збільшення годин з питань інфекційного контролю стало б корисним як для майбутніх фахівців, так і для медичної системи в цілому.

Опанування матеріал змістового модуля 3 надає можливість майбутнім лікарям бути обізнаними з основних принципів доказової медицини, а саме: орієнтуватись в описовій епідеміології, в різних типах аналітичних та експериментальних досліджень; розуміти необхідність системи епідеміологічного нагляду та важливість оцінки епідемічної ситуації. Головний принцип клінічної епідеміології – кожне клінічне рішення повинно ґрунтуватись на суворо доведених наукових фактах. Загально відомий факт – медицина має ґрунтуватись на принципах доказовості та епідеміологічні дослідження становлять методичну основу доказової медицини. Розвиток клінічної епідеміології та розширення викладання цього розділу дозволить майбутнім фахівцям отримувати доказову інформацію для розв′язання конкретних практичних задач.

Для викладання лекцій в новій дисципліні передбачено 10 годин, матеріал яких доповнює засвоєння знань з практичних занять.

На самостійну роботу студенів виділено 50 годин, з яких 32 години передбачені для підготовки до практичних занять та підсумкового контролю, а 18 годин для самостійного вивчення профілактичних та протиепідемічних заходів в осередках інфекційних захворювань.

Висновки. Враховуючи, що останнім часом значно розширився спектр професійної діяльності лікаря в галузі епідеміології й спостерігаються суттєва різниця в змісті, в залежності від місця роботи майбутнього випускника. Підготовка фахівця з «Охорони здоров'я» в галузі епідеміології спрямована на надання знань щодо структури дисципліни й зорієнтована на весь спектр майбутньої професійної діяльності. Після опанування дисципліни «Епідеміологія та принципи доказової медицини» у студентів-медиків має бути сформоване цілісне сприйняття епідеміології, як медичної науки, включаючи як інфекційну, так й неінфекційну патологію. Навчання епідеміології має бути актуальним у міжнародному розумінні відповідно до її значення в сучасній медицині. Доцільним є збільшення годин на викладання дисципліни «Епідеміологія та принципи доказової медицини», оскільки випускники мають бути підготовлені до впровадження принципів доказовості в свою майбутню практичну діяльність на всіх рівнях від первинної до високотехнологічної медичної допомоги з дотриманням вимог інфекційного контролю та бути здатними не тільки до проведення рутинних епідеміологічних досліджень, а й наукових досліджень.

Література

1. Collins dictionaries https://www.collinsdictionary.com/woty

2. Положення про організацію навчального процесу в НМУ імені О.О. Богомольця, затвердженого Наказом від 26.07.2017р. № 460 https://drive.google.com/file/d/17TkzSTx7RlpcjciwKHXQbtr4_8R8Bxlx/view

3. Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії розвитку медичної освіти в Україні на 2019–2021 роки /https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/674-2019-%D1%80#Text

ANALYSIS OF PROFESSIONAL VOICE DISORDERS IN TEACHERS

Holovanova I.A., Pluzhnikova T.V., Bielikova I.V., Liakhova N.O., Krasnova O.I., Bezborodko M.M.
Ukrainian Medical Dental Academy, Ukraine

Introduction. The human voice, human speech is the result of a complex mechanism of interaction of various organs and systems [3, 4]. Almost all major physiological systems of the body are involved in the implementation of phonation. They are combined to achieve a result by the central nervous system. Nowadays, an increasing number of professions are gaining a direct or indirect connection with the voice